

som ikke er Hovedgaardsjord, til Skov, eller man vilbe mere almindeligt udtrykt, forhindre dem fra at anlægge Skov indtagen netop paa Hovedgaardsjord, hvilket vil sige det Samme som aldeles at forhindre dem i at anlægge Skov. Jeg troer dog rigtignok, at naar den Lyft til Skovankæg, den Interesse for, og jeg kunde vel endog sige den Kyndighed i og Formuenhed til at anlægge Skov, der findes i den Klasse af vore Landeieendomsbesiddere, som for Størstedelen tillige ere i Besiddelse af Hovedgaardsjord, ikke skulde komme Landets Skovbrug til Nytte ved nye Skovankæg, vil dermed væsentlig Udsigten til at see Landets Skovareal bevaret eller endog ubbidet, være afflaaren. Fristelsen for en Hovedgaardseier til at inddrage Bondejord, som er vel stikket til Agerbrug, til Skovplantning, er i Sandhed ikke stor, naar man seer hen til Jordens nærørende Værdi i Handel og Vandel og til den Byrde af Skatter og Tiender, som er knyttet dertil. Jeg troer derfor heller ikke, at Afgangen vil blive benyttet udover, hvad der er fornuftigt, hvorved jeg selvfølgelig forstaaer, at den ikke vil blive udstrakt ud over Jorder af den Godhed, at de passende finde deres Anvendelse til Skovbrug. Det ærede Medlem for Skanderborg Amt (N. Jensen) har forøvrigt ogsaa, og det med fuld Føie, anerkjendt, at Lovudkastet ikke tilsigter at aabne Afgang til Udvikelse af Hovedgaardsjorden paa Bondeljordens Bepostning ved en foreløbig Afbenyttelse til Skovbrug. — Det ærede Medlem for Veile Amts 6te Valgkreds (Naben) fremdrog i forrige Møde den Fare, som en Skov skulde være udsat for, naar Nabofoven blev ryddet, og formeente, at der maatte finde en Bestyrelse Sted for Skoveieren med Hensyn til dette Tilfælde. Det Samme blev fremhævet af det ærede Medlem for Skanderborg Amts 2den Valgkreds (N. Jensen), men jeg skal dog, uden bestemt at udtale mig imod en saadan Bestyrelsesregel i Lovudkastet, henlede Opmærksomheden paa, at den Bestyrelse, en Skoveier nu i saa Henseende har, er saare ringe, idet han ikke kan forbyde sin Nabo at forvandle den høie, læggende Skov til lav Skovplantning ifølge den Frihed, som Skoveieren har til efter de første 10 Aars Forløb at benytte Træet i sin Skov, som han vil.

Formanden: Det ærede Medlem for Skanderborg Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

N. Jensen: Der er et Par Punkter i det, den høitærede Minister fremsførte imod mine tidligere Ytringer, som jeg vil tillade mig at imødegaae. Den ærede Minister bemærkede, at der er noget Ubilligt i at formene en Mand, der har Skov, som staaer paa slet Jord, at rydde denne Skov; det vilde være ligesaa ubilligt, sagde han, som om man ved Lov vilde foreskrive, at der skulde saaes Naps og Hvede i Jord, som dertil var stikket. Men det forekommer mig, at det er i det Almindeliges velforstaaede Interesse, at der — samtidigt med at der gives enhver Eier saa stor Frihed, som der efter Omstændighederne kan gives ham til at benytte sin Eiendom, som han vil — overfor Fordeieendommene gjøres den Indstrækning, at det ikke tillades nogen Eier at benytte sin Jord paa en saadan Maade, at den kommer til at ligge ganske ufrugtbar hen. Jeg troer, at den høitærede Minister vil være enig med mig i, at der er og kan være Jord, der er bevoget med Skov; og som er af den Bestaaenhed, at, hvis Skoven bliver ryddet, vil der ikke kunne voxe Nogetsomhelst, ikke engang Skov derpaa. I saadanne Tilfælde mener jeg, at det er i det Almindeliges Interesse, at det ikke tillades Enkeltmand at tilfredsstille sin tilfældige personlige Fordeel ved at rydde Skoven; det er i det Almindeliges Interesse, at den Frugtbarhed, der kan udvikles paa saadanne flette Jorder, saavidt muligt bevares. Hvis det var muligt at drive Agerjord saaledes; at den efter en vis Tids Forløb blev aldeles ufrugtbar, troer jeg ikke, at Lovgivningsmagten vilde betænke sig paa at foreskrive Regler for, hvorledes man skulde saae Naps og Hvede, for at forhindre en saadan Ufrugtbarhed. Der er et andet Punkt, et Punkt, som for mig er et Hovedpunkt, som den høitærede Minister har udtalt sig imod. Jeg vil troe, at han enten her kan have opfattet mine Ord paa en urigtig Maade, eller, hvad jeg snarere vil troe, at jeg kan have udtrykt mig lidt uheldigt om dette Punkt og navnlig ikke udtrykt mig med den Omstændelighed, som det var nødvendigt for at undgaae